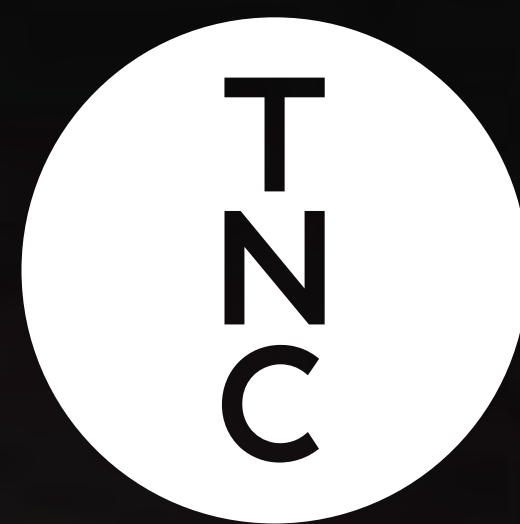

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

MACBETT

Eugène Ionesco

Traducció i direcció Ramon Simó
Amb Anna Alarcón, Laia Alsina Riera, Pep Ambrós,
David Anguera, David Bagés, Pepo Blasco,
Joan Carreras, Josep Julien i Xavi Ricart
Escenografia Bibiana Puigdefàbregas
Vestuari Mariel Soria
Il·luminació Quico Gutiérrez
Música Joan Alavedra (a partir de Giuseppe Verdi)
So Ramon Ciércoles
Caracterització Àngels Salinas
Ajudanta de direcció Laia Alberch
Ajudanta d'escenografia Alba Paituví
Ajudanta de vestuari Joana Martí
Ajudant d'il·luminació Guillaume Cayla Xene
Alumna en pràctiques de Direcció i dramatúrgia
de l'Institut del Teatre Alba Collado
Alumna en pràctiques del màster universitari
d'estudis teatrals Adriana Segurado
Producció Teatre Nacional de Catalunya
Equips tècnics i de gestió del TNC

30/03/22 **+16**
– 24/04/22

Sala Petita **Teatre**

Durada 3 h,
amb entreacte inclòs

Col·loqui de *Macbett* 01/04/22,
moderat per Anna Maria després de la funció
Villalonga

Jo també vaig al TNC!

Taller per a infants
a partir de *Macbett*

03/04/22

[Més informació](#)

Publicacions TNC

Macbett, d'Eugène Ionesco

5 €. En venda a taquilles, al vestíbul principal
del TNC i a www.tnc.cat.

Club de lectura Llegir el teatre

TNC i Biblioteques públiques de Catalunya

MACBETT, EL NOSTRE CONTEMPORANI

Macbett és una farsa tràgica. A través de l'humor, fins i tot de propostes *grandguinyloesques*, Ionesco va escriure una nova versió de la història de Macbeth, la qual s'inspirava tant en la tragèdia de Shakespeare com en la de l'*Ubú rei* d'Alfred Jarry. I també en les opinions de Jan Kott. Parlant de la tragèdia elisabethiana, Kott deia que Shakespeare volia explicar en la seva obra que el poder absolut corromp necessàriament, i que tot poder té alguna cosa de criminal. Però Shakespeare potser encara pensava en la possibilitat d'una versió bona del poder, útil per endreçar el món i per poder-lo convertir en alguna cosa més que «un conte de soroll i fúria explicat per un idiota i que no vol dir res». Inspirat per les idees de George Steiner, potser podríem pensar que Shakespeare vivia en el món de la innocència, un món on encara es podia esperar que la humanitat, un dia o altre, seria capaç de bastir un futur més o menys agradable per a tothom. Potser avui, la cosa ja no resulta tan fàcil.

Per a Ionesco, com per a Jarry, això del poder bo és una falòrnia. Tots dos fan una reducció essencial dels mecanismes de poder i, en fer-la, el que era una tragèdia s'encomana de la farsa. A través de l'humor, de vegades hilarant, a través de l'exageració i del conreu de la paradoxa, Ionesco despulla el poder arrencant-li la màscara de la bondat i estripant-li la disfressa de la justícia. *Macbett* és una farsa construïda sobre els fonaments de la veritable tragèdia: els innegables impulsos destructors d'una humanitat que es mou només per l'enveja, la gelosia, la cupiditat i la convicció que només qui té el poder pot arribar a ser lliure.

Per submergir-se en aquest món absurd, autodestractiu, carregat tant d'emocions com d'arguments, o per enfangar-se en la comprensió del comportament humà, Ionesco tria una forma teatral única que es basa, sovint,

en l'exhibició descarnada dels mecanismes lògics i habituals del llenguatge i del comportament, uns mecanismes tant clars com contradictoris, i tant racionals com volen ser però alhora tant irracionals com són. Per això farà servir, entre d'altres, les eines formals de l'associació i la contigüïtat d'idees i d'imatges, la juxtaposició, la recerca de l'insòlit en el quotidià, la repetició, la hipèrbole i el paroxisme.

Més enllà del que en puguem pensar, les seves obres no són només la paròdia grotesca d'una pretesa realitat que caldria respectar. En tot cas, són la paròdia tràgica d'una realitat que, després de les dues grans guerres mundials, de l'ascens dels totalitarismes a Europa i de la seva més que possible tornada, després de la destrucció massiva i del fracàs en la construcció d'alguna cosa veritablement humana, no ens podem prendre seriosament. O no del tot. I, sobretot, que no podem justificar de cap manera. Ionesco escrivia al seu diari: «No aconsegueixo entendre com és que, des de fa segles, segles i segles, l'ésser humà accepta viure en aquestes condicions intolerables. Accepta existir amb l'obsessió de la mort, de la guerra, del dolor, sense reaccionar de veritat, orgullosament, definitivament. Com la humanitat ha pogut acceptar ser aquí, llançada aquí, sense cap explicació. Estem atrapats en un parany col·lectiu i ni tan sols ens revoltem de veritat».

Amb *Macbett*, Ionesco ens fa riure de la nostra pròpia brutalitat, absurda i intranscendent, però que reparteix dolor com qui dona les gràcies. En un text brillant, ple de troballes formals i textuais, de ritme trepidant i farcit de sorpreses, ens adverteix que el totalitarisme sempre està a punt per tornar si no es vigilen de prop aquells que exerceixen el poder (i els seus gossos) perquè, encara que ens costi de reconèixer, qualsevol polític pot trobar-se a la butxaca la llavor de la tirania.

Ramon Simó

Traductor i director de l'espectacle

ESPECTACLES EN CARTELL I PROPERES ESTRENES

Harakiri

Una creació de Les Impuxibles

17/03/22 – 17/04/22

Sala Tallers

Els homes i els dies

David Vilaseca

21/04/22 – 29/05/22

Sala Gran

Bye, Bye Confetti

La Baldufa

27/04/22 – 08/05/22

Jardins

+8 anys

MECENES

Patrocinador

Damm
Fundació

Protectors

 Fundació "la Caixa"

 Sabadell
Fundació

FUNDACION
ACS

Benefactor

Coca-Cola®

Col·laboradors

VERI
AIGUA PURA DEL PIRINEU

Gramona

 FC BARCELONA

**INSTITUT
FRANÇAIS**
Espagne

Mitjans de comunicació

LA VANGUARDIA

CATALUNYA

RÀDIO

P el Periódico

EL PUNT AVUI⁺

a
ara.cat

RAC1

Projecte Tàndem

Fundació
Catalunya
La Pedrera

TNCDigital

LLL institut
ramon llull

Plaça de les Arts, 1
08013 Barcelona
Tel. 933 065 700
info@tnc.cat
www.tnc.cat

Fotografia portada May Circus
Fotografies David Ruano